

Concepția lui Nicolae Titulescu asupra securității și dezarmării

În concepția lui Nicolae Titulescu securitatea și dezarmarea constituiau elementele fundamentale, indispensabile pentru asigurarea păcii. Prin securitatea el a înțeles punerea la adăpost a fiecărui stat de teamă că va constitui obiectul unei agresiuni. Acest scop se putea atinge prin asocierea țărilor, pe baza acordurilor regionale și universale și realizarea securității colective, europene și mondiale.

În mod concret, Titulescu a fost un fervent apărător al Pactului Ligii Națiunilor și al acordurilor de la Locarno (1925, garantarea granițelor Germaniei cu Franța și Belgia), în care a văzut un prim pas pentru organizarea securității europene. El prevedea acoperirea întregului continent cu o rețea de pacte regionale, legate între ele, în scopul asigurării securității tuturor statelor. În anii următori eminentul om politic a acționat în acest sens, aducându-și contribuția la reorganizarea Micii Înțelegeri (1933, România, Iugoslavia, Cehoslovacia), la întemeierea Înțelegerii Balcanice (1934, România, Iugoslavia, Grecia, Turcia), la semnarea tratatelor dintre U.R.S.S. și Franța (1935), U.R.S.S. și Cehoslovacia (1935), la tratativele pentru Pactul orientat de securitate colectivă (1934-35), aderarea Micii Înțelegeri la Pactul de neagresiune și conciliere Saavedra Lamas (1934), la tratativele pentru Pactul mediteranean (1935). Eforturi deosebite a depus Titulescu și pentru încheierea unui Pact de asistență mutuală româno-sovietic (1935-36). Prin intervenția sa energică, în 1933, Titulescu a reușit să înlăture din prevederile Pactului celor patru (Anglia, Franța, Germania, Italia) posibilitatea revizuirii tratatelor de pace.

Îngrijorat de soarta României și a aliaților ei, Titulescu s-a interesat și după îndepărtarea sa din guvern, de realizarea securității, repetând că aceasta trebuia să constituie obiectivul principal al diplomației.

Considerând dezarmarea drept „o absolută necesitate” a păcii, Titulescu a acordat și acestei probleme o deosebită atenție. El a condus delegația română la Conferința pentru reducerea și limitarea armamentelor care s-a deschis la Geneva în 1932. Pregătită timp de 7 ani această reuniune a fost denumită de diplomatul român „piatra de încercare a înțelegerii dintre națiuni”. Timp de doi ani s-au prezentat câteva proiecte, dar nici unul n-a fost aprobat, disputa purtându-se în jurul priorității securității sau dezarmării. Titulescu a relevat că se impunea trecerea la măsuri concrete și propunea dezarmarea pe etape. „Un început trebuie făcut — declara el. Lumea cere acte. Întârzierea e vătămătoare”. Această apreciere, alături de celelalte, este de cea mai mare actualitate, având în vedere ritmul negocierilor în aceeași problemă și povara crescândă a cursei înarmărilor. Șeful delegației române sublinia și adevărul potrivit căruia înarmarea nu ducea la întărirea securității, acest rol revenind asistenței mutuale în caz de agresiune. El a depus eforturi pentru a asigura aceleasi drepturi statelor mici cu marile puteri în cadrul negocierilor, chemând la o cooperare sinceră toate părțile participante. Atunci când s-a sugerat că statele mici ar împiedica progresarea lucrărilor, Titulescu a replicat hotărât că piedicile apărute erau în

(Continuare în pag. a III-a)

VASILE CIOBANU

I.M.A.I.A. Sibiu

O nouă variantă de batoză pentru porumb

Nu cu mult timp în urmă consemnam în paginile ziarului, ca o noutate a anului 1982, realizarea de către specialiștii întreprinderii sibieni a batozei pentru porumb cu motor termic. Aceasta venea în consens cu cerințele beneficiarilor — de a avea un utilaj independent de sursa stabilă de energie (prima variantă de batoză era alimentată cu energie electrică) —, dar și cu nevoia de diversificare și înnoire continuă a produselor.

Ultima noutate din „familia” batozelor, aflată în atenția specialiștilor de la I.M.A.I.A. Sibiu, este batoza stabilă de porumb, cu o capacitate de 30 t/oră. Noutatea pe care aceasta o aduce este posibilitatea de a face și sortarea boabelor, eliminându-se astfel o operație suplimentară care, bineînțeles, necesita un consum în plus de energie.

Piese de schimb — o importantă pondere în producția unității

Se știe cîte probleme creează agriculturii lipsa pieselor de schimb pentru utilajele agricole. De aceea, evidențiem faptul că la întreprinderea susamintită se constată în ultimul timp o orientare netă și în favoarea pieselor de schimb (desi acestea au o eficiență mai scăzută), atît din import, cit și indigene. Cîteva cifre sînt edificatoare: fată de anul trecut, asimilarea pieselor de schimb din import va crește în acest an cu aproximativ 50 la sută, iar producția totală de piese de schimb va depăși în 1982, valoric, 100 milioane lei, fată de 60 milioane lei, cit a fost în 1981.

Munca plină de migală a creatoarelor de la întreprinderea „Textila” Cisnădie se interferează de nenumărate ori cu arta

Constatarea unui control inopinat (I) PEA MULTE DISCREPANȚE ÎNTRE CUNOAȘTEREA ȘI RESPECTAREA DECRETULUI 400

După cum se știe, la 1 ianuarie 1982 a intrat în vigoare „Decretul pentru instituirea unor reguli privind exploatarea și întreținerea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, întărirea ordinii și disciplinei în muncă în unitățile cu foc continuu sau care au instalații cu grad ridicat de pericol în exploatare”. Legat de acest deosebit de important act normativ, ziarul nostru a publicat numeroase articole pentru cunoașterea și înțelegerea de către toți oamenii muncii a măsurilor impuse, despre importanța aplicării lor ca și necesitatea instaurării unui climat de ordine și disciplină la fiecare loc de muncă, de răspundere colectivă și personală în toate domeniile de activitate. Am

evidențiat, de asemenea, experiența pozitivă din unele colective de muncă pe linia instituirii unui climat de disciplină și ordine la locurile de muncă.

ORDINE ȘI DISCIPLINĂ — la fiecare loc de muncă!

Cu toate acestea, constatăm că nu peste tot s-a înțeles că măsurile instituite sînt norme obligatorii pentru întreaga activitate desfășurată în întreprinderi sau instituții. Cazurile de încălcare flagrantă a prevederilor decretului, întîlnite în cîteva unități industriale din Coșsa Mică și Mediaș de către o echipă de control organizată de serviciul economic al Miliției județului Sibiu și Grupul de pompieri

militari, pe care am însoțit-o în ziua de 9 martie a.c., demonstrează superficialitatea și iresponsabilitatea cu care unii își îndeplinesc obligațiile și răspunderile de serviciu, săvîrșind astfel fapte ce constituie infracțiuni și sînt pedepsite penal.

„Carbosin” Coșsa Mică. La poartă sîntem informați că, întrucît în întreprindere este interzisă intrarea cu țigări, chibrituri și brichete, există un raft compartimentat unde fiecare trebuie să-și lase asemenea obiecte. Ne mirăm însă că doar 2 (două) compartimente erau ocupate (în timpul schimbului I) și o întrebăm pe femeia de la poartă

(Continuare în pag. a III-a)

NICOLAE ACHIM

de importantă ca și ploaia pentru culturile din cîmp. Ea stimulează producțiile de lapte în proporție de 10—15 la sută...“

Cele 134 vaci existente aici

anul 1981 s-au obținut 120 vaci, adică un indice de natalitate de 90 la sută.

Indicatorul de reproducție se urmărește după următorul principiu: la 42 de zile după

ZOOTEHNIA FĂCUTĂ DE PROFESIONIȘTI

Ioan Silvestru, președintele C.U.A.S.C. Dumbrăveni a lansat o invitație: „Cine vrea să vadă vaci bine întreținute să poftescă la Roandola...”

sînt întreținute de 7 oameni. În fruntea întrecerii după producțiile realizate, în anul acesta, se situează Mihail Fek cu 5 812 litri lapte, Friedrich Weber cu 5 073 și Ioan Wellman cu 5 048 litri lapte. De la efectivul de vaci în

fătare vacile trebuie să fie din nou apte de montă. Stimularea intrării în călduri se face prin furajare, mișcare, masaje. Se fac numai însămintări artificiale.

„La ferma din Roandola — spun îngrijitorii — nu e ne-

Satul Roandola aparține de comuna Laslea, localitate în care s-a înființat una din primele cooperative agricole de producție din țară. Aici ființează acum o fermă de producție a amintitei unități. Ferma e condusă de Mihail Weber, unanim recunoscut ca un gospodar de frunte. Zootehnia, la Roandola se face numai cu localnici ce în activitatea cotidiană au demonstrat pricepere în creșterea animalelor.

Cei din zootehnie spun cu mîndrie: „Animalele proprietatea obștei trebuie să arate mai bine ca cele din gospodăriile proprii. Ele reprezintă cartea de vizită a colectivului nostru de muncă”.

La Roandola nu s-a abandonat țesala. În programul îngrijitorilor igiena corporală a animalelor ocupă un loc important: „Țesala, — spune Mihail Weber — e tot atît

ACTUALITĂȚI

„Știința, viața și pacea”

Astăzi, 17 martie: Întreprinderea „Vitrometan”, ora 13, dezbaterile „Educația ateistă a maselor în perspectiva cercetării științifice”; Cooperativa „Mesteșugarul”, ora 15, expunerea „Forme și mijloace de prevenire și combatere a manifestărilor antisociale în rîndul oamenilor muncii”; Casa de cultură a municipiului, ora 18, simpozionul „Pro natura”; Căminul cultural „Tîrnava”, ora 19, expunerea „Viața — forma biologică de mișcare a materiei”.

Festival concurs

Consiliul municipal al sindicatelor Sibiu și Comitetul municipal U.T.C. organizează joi, 18 martie a.c., ora 17,00, în sala de spectacole a Casei de cultură a sindicatelor din Sibiu Festivalul concurs al formațiilor de muzică ușoară „Sibiu '82”.

Desfășurat în cadrul fazei de masă a ediției a IV-a a Festivalului național „Cîntarea României”, festivalul-concurs prizează o semnificativă trecere în revistă a formațiilor de gen din municipiul Sibiu, între care cele de la I.P.A.S., „Independența”, FLARO, I.T.A. cooperativa „Tehnică nouă”, Casa de cultură a tineretului, Clubul C.F.R., Turnisor și Casa de cultură a sindicatelor.

De la O.J.T. Sibiu

După cum am fost informați de către Oficiul județean de turism în perioada 31 martie—2 aprilie vor avea loc, la Sibiu, în incinta hotelului „Bulevard”, de la ora 10, examenul de atestare pentru ghizi-interpreți și reexaminarea ghizilor interpreți care au susținut probele de atestare sau reatestare, în anul 1980.

În ziua de 2 aprilie examinarea se va desfășura și în municipiul Mediaș, la hotelul „Central”.

I. FLESCHEAN

Primele confruntări cu ilegalitatea

Datorită caracterului profund comunist al activității desfășurate de organizațiile revoluționare de tineret în perioada 1922—1924, gazeta „Tinerul socialist”, apărută, în număr festiv, la 1 mai 1924, anunța public adoptarea de către Uniunea Tineretului Socialist a denumirii de **Uniunea Tineretului Comunist** (U.T.C.). Ea dorea să activeze legal, să aibă dreptul de a-și expune deschis idealurile. La 23 iulie 1924, Comandamentul Corpului II Armată a procedat însă la măsurile de interdicție totală a activității P.C.R. și U.T.C.

O problemă de prim ordin a U.T.C. îndată după interdicție a fost apărarea ființei sale politice și organizatorice, adaptarea muncii la noile situații. În Statutul provizoriu elaborat în 1925 se preciza că membru al U.T.C. poate fi numai acela care își însușește statutul, face parte dintr-un nucleu al organizației, depune în nucleu o muncă activă, se supune hotărârilor, se comportă în cadrul normelor de conspirație și plătește cu regularitate coti-

zațiile. Pentru U.T.C. sarcina principală consta în a contribui la reunirea politico-ideologică a forțelor mișcării muncitorești, ale mișcării tineretului, ceea ce solicita și găsirea unor forme de activitate adecvate.

scos în evidență marile greutăți întâmpinate. Ea a cerut îmbunătățirea pregătirii „teoretico-politice” a membrilor U.T.C., organizarea de școli politice, activitate intensă în presa ilegală și legală. Congresul al III-lea al U-

1922-1982: 60 de ani de la crearea U.T.C. — pagini din istoria tineretului revoluționar

O mai influentă și mai complexă activitate a depus U.T.C. după 1924 în rândurile studențimii, atât în ce privește organizarea nucleelor sale, cât și pentru coalizarea forțelor ei democratice, mai clarvăzătoare.

Conferința Uniunii Tineretului Comunist întrunită în octombrie 1927 la Oradea a făcut bilanțul activității organizației în timpul de la interdicție, din 1924 și pînă în momentul întrunirii ei, și a

niunii Tineretului Comunist din România, întrunit între 20—22 iulie 1929, referindu-se la activitatea din ultimii cinci ani, a constatat inițierea și conducerea de acțiuni în rândurile tinerilor muncitori, țărani, soldați, orientarea spre fabrici, unde au fost create noi celule de tineret, participarea la acțiuni pentru drepturi economice și politice ale muncitorimii. Congresul a stabilit, pe diferite direcții ale activității, nu-

meroase sarcini concrete. În contextul sarcinilor formulate, Congresul a reliefat că U.T.C. trebuie să-și extindă munca în rândurile tinerilor de la sate, unde să creeze puternice nuclee uteciste. Congresul a cerut ridicarea nivelului muncii de educare comunistă a membrilor încît fiecare utecist să devină un îndrumător și conducător activ al tineretului. Îndeplinirea tuturor acestor sarcini — s-a subliniat într-o rezoluție — va dezvolta Uniunea Tineretului Comunist ca o organizație revoluționară de masă „în stare de a conduce tineretul muncitor în luptă alături de muncitorimea vîrstnică sub conducerea partidului”.

Modificări în direcție pozitivă au început a se produce nu peste mult timp, în condițiile adîncirii celei mai mari crize economice capitaliste din perioada interbelică. În împrejurările survenite, Uniunea Tineretului Comunist înainta spre o altă treaptă a dezvoltării ei, care îi va cristaliza și consolida trăsături de organizare și de acțiune la nivelul cerințelor impuse de efervescența anilor 1929—1933.

Concepția lui Nicolae Titulescu asupra securității și dezarmării

(Urmare din pag. I)

legătură cu cel puțin una dintre marile puteri. Diplomatul grec T. Aghnides își amintea că Titulescu „a adus suflul unei țări animate de dorința de pace, precum și propuneri și inițiative constructive” în cadrul conferinței. Prestigiosul reprezentant al României a sesizat, încă atunci, rolul deosebit care revenea, în încheierea unor acorduri de dezarmare, opiniei publice și a dat atenția cuvenită exponenților acesteia. În același sens el propunea și interdicția propagandei de război, vizînd deci dezarmarea morală.

Avînd în vedere interesele României, Titulescu a susținut proiectul Franței, care acorda înțietate securității și a solicitat să se țină seama în stabilirea nivelului de dezarmare de condițiile specifice fiecărei țări, propunînd ca modalitate concretă limitarea cheltuielilor militare. De asemenea el aprecia că era necesar controlul internațional, fără acesta dezarmarea nefiind posibilă.

Un rezultat efectiv al Conferinței dezarmării, la obținerea căruia diplomatul român a avut un însemnat aport, a fost semnarea convențiilor de definire a agresiunii (iulie 1933) dintre U.R.S.S. și o parte din țările vecine. Titulescu a susținut de la început definiția propusă de delegatul sovietic, considerînd-o „un element primordial de securitate” pentru Mica Înțelegere.

Problema dezarmării a fost reluată după al doilea război mondial, rezolvarea ei constituind astăzi o necesitate imperioasă. Politică externă a României socialiste a continuat tradițiile românești ale luptei pentru securitate și dezarmare. Inițiativa românească la O.N.U. și în alte organisme internaționale vizînd stoparea cursei înarmărilor, instituirea deceniului dezarmării, reglementarea prin mijloace pașnice a diferendelor dintre state, înghetarea cheltuielilor militare la nivelul anului 1981 ș.a. se bucură de apreciere și prețuire. Anul 1981 se remarcă în politica externă a României prin strălucita inițiativă de pace a președintelui ei, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Numeroasele mitinguri și adunări populare care au cuprîns întreaga țară au relevat că întregul popor spune un nu hotărît războiului și înarmărilor, sprijină acțiunile și propunerile concrete ale celui mai iubit fiu al țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Întregul popor, strîns unit în jurul partidului, răspundînd chemării președintelui țării și-a arătat hotărîrea de a face totul, alături de celelalte popoare ale lumii, pentru a opri cursa înarmărilor, pentru dezarmare generală, și în primul rînd dezarmare nucleară, pentru pace.

Pentru un stil de muncă mai constructiv, mai eficient

Conferința de dare de seamă și alegeri din comuna Biertan a analizat, în spirit critic și autocritic, activitatea comitetului comunal de partid de la alegeri și pînă în prezent, jalonînd, totodată, direcțiile de acțiune pentru perioada următoare, în vederea ridicării calității muncii de partid și așezarea ei pe coordonatele eficienței.

Darea de seamă supusă dezbaterii a prezentat, în mod realist, preocuparea organelor și organizațiilor de partid pentru realizarea sarcinilor în unitățile agricole de pe ra-

res față de muncă și altele, ceea ce impune organismelor cu atribuții în acest domeniu, tuturor organelor și organizațiilor de partid, o prezență mai activă în mijlocul oamenilor, o muncă politico-educativă mai eficientă în rîndul tuturor categoriilor de cetățeni.

Participanții la discuții — Nicolae Negrea, Sabina Rîndașu, Ion Florea, Gheorghe Iacob, Horst Meyud, Marius Sancu, Valentin Popa, Marina Cîndea, Günther Steiner, Heinrich Breckner, Constanța Dan, Marius Stoica — au insis-

Conferințe pentru dări de seamă și alegeri

stat pe necesitatea intensificării muncii organelor și organizațiilor de partid, a tuturor comuniștilor în vederea realizării integrale a sarcinilor de plan în toate sectoarele de activitate. S-au spus răspicat lucrurilor pe nume, criticîndu-se nu numai aspectele și cauzele, dar și omul, comunistul care a avut răspunderi într-un anumit domeniu de activitate.

Cu multă asprime au fost criticate și două fenomene anacronice întîlnite în atitudinile unor oameni, respectiv furtul din avutul obștesc și practica, profund dăunătoare, de a nu mai crește animale în gospodăriile proprii, ci de a face doar fin pe care, apoi, să-l vîndă la suprapreț, tocmai unităților din care ei înșiși fac parte. S-a cerut, în acest cadru, ca organul comunal de partid, organul de stat de pe raza comunei să fie mai ferme în aplicarea legilor statului.

În întreaga sa desfășurare, conferința comunală de partid de la Biertan a pus în fața comuniștilor probleme majore, de importanță vitală pentru bunul mers al activității de viitor, propunînd, prin participanții la discuții și proiectul de hotărîre, soluții de rezolvare atît prin forțe proprii cît și cu sprijinul altor organisme, a tuturor problemelor majore, pentru ca în perioada următoare să se creeze, în toate colectivele de muncă, un climat de înaltă ordine și disciplină, de răspundere și exigență, în care exemplul pozitiv al comuniștilor să se constituie în principalul argument de influențare și mobilizare a tuturor celor ce trăiesc și muncesc în comună.

B. ȘIRIANU

Constatările unui control inopinat

(Urmare din pag. I)

tă dacă li se atrage atenția oamenilor, de fiecare dată, să-și lase chibriturile și țigările. „Păi, ei știu că nu au voie cu așa ceva”, ni se răspunde (dar, după cum veți vedea, mulți au „uitat”). De la comitetul de partid, ni se alătură și inginerul șef al unității Ioan Surdu, care precizează: „Chiar azi am adunat din nou toți șefii de servicii pentru a le reaminti necesitatea aplicării ferme a prevederilor Decretului 400”. Să vedem însă și cum se respectă acesta.

Cîțiva muncitori sînt oprîți pe una din căile de acces. Cei mai mulți nu au chibrite sau țigări, știind care sînt dispozițiile. Iată-l însă pe Gheorghe Șerban, muncitor la „negru de fum”. Cunoaște și el dispozițiile, dar probabil s-a gîndit că fiind în concediu poate face abstracție de lege. Acum s-a convins că nu. La parcul de rezervoare, ca și la rampa de descărcare, oamenii respectă obligațiile, conștiința fiind că orice neglijență poate provoca incendii sau explozii (facilitate și de instalațiile vechi, unele necorespunzătoare, îmbibate cu produse petroliere).

Surpriză la remiza P.S.I.: șoferul-pompier Ioan Ziegler este găsit cu chibrituri asupra sa. Șeful formației de pompieri, Aurel Chișu, susține că pompierii ar trebui să poarte chibrituri. Dar cum nu există o dispoziție în acest sens, prevederile decretului au fost încălcate; mai mult,

tot pompierii au făcut și foc în curtea întreprinderii (?). Cu țigări și chibrituri îl găsim și pe șoferul Romulus Luca, de pe autoduba 31-CJ-912 aparținînd I.C.P.A.O. Medias, care intră frecvent în unitate (de aceea nici nu-l mai controlează nimeni la poartă!).

La stația de 6 kV ar fi trebuit să-l găsim pe electricianul Hugo Pelger. Și-a părăsit însă locul de muncă — după 15 minute aveam să aflăm că fusese la vestiar pentru a se pregăti de plecare, acasă, deși era doar ora 12,30 — lăsînd stația pe mina ucenicului Emeric Pipei care habar n-avea ce-ar trebui făcut în caz de avarie. „Nu de mult am prelucrat încă o dată prevederile decretului cu toți maistrii, ne spune șeful atelierului „întreținere stîplex”, maistrul Pavel Breaz, dar acest caz de părăsire a locului de muncă fără aprobarea șefului direct, maistrul Iosif Rozin, dovedește că nu toți oamenii noștri au înțeles că măsurile instituite prin decret nu sînt facultative și nici doar pentru o anumită perioadă de timp”.

Concluzia ce se desprinde firesc din această primă parte a anchetei noastre, este că munca de prevenire a încălcării prevederilor decretului nu trebuie să se limiteze doar la cunoașterea și prelucrarea măsurilor. Un control permanent și exigent din partea șefilor de formații, maistrilor și conducerii întreprinderii se impune cu acuitate. (Într-un număr viitor, constatările din celelalte unități).

În imagine: elevi ai clasei a IX-a B de la Liceul de matematică-fizică nr. 1 Sibiu în timpul orilor de practică productivă în atelierul de lăcătușărie al școlii, efectuînd lucrări în colaborare cu întreprinderea de piese auto Sibiu

Foto: FRED NUSS

